

עת"א (חיפה) 29716-02-18 - נ' ע', נ' שרות בתי הסוהר

עת"א (חיפה) 29716-02-18 - נ' ע', נ' שרות בתי הסוהר ואח'מחוזי חיפה

עת"א (חיפה) 29716-02-18

נ' ע', (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד יוסף נגר

נגד

1. שרות בתי הסוהר

2. מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[11.03.2018]

כב' הנשיא רון שפירא

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר במסגרתה מתבקש ביהמ"ש להורות למשיבים להסיר הגדרת מסוכנותו של העותר, כפי שנקבעה ע"י ועדת האלמ"ב.

העותר, בן 39, מרצה מאסר שלישי של כ-6 שנים, בגין תקיפת בת זוג (הפעלת מאסר מותנה), עבירות תעבורה ואי תשלום קנס. התקבל לביס"ר כרמל ב-19.2.17, זאת לאחר שנפלט ממחלקה לטיפול בהתמכרויות בביס"ר חרמון. ועדת אלימות מחוזית דנה בעניינו מספר פעמים ולא המליצה על יציאתו לחופשות או שחרורו המוקדם. הוועדה התרשמה מאסיר בעל דפוסים עברייניים והתמכרותיים מובהקים אשר זקוק להמשך העמקה בתחום ההתמכרות ולהמשך טיפול בתחום האלימות האינטימית בטרם ניתן יהיה לצפות להפחתה במסוכנותו.

העותר טוען כי לאורך מאסרו עבר קורסים וטיפולים רבים והתנהגותו תקינה ללא עבירות משמעת. כן נטען כי במהלך מאסרו משנת 2014 ועד לחודש 5/2015 זכה להתייחדות עם אשתו ולביקורים פתוחים עם אשתו וילדיו והכל הופסק על ידי ועדת אלמ"ב. נטען כי על פי רישומי שב"ס העותר מסווג בקטגוריה ב/1 החל מיום 15.8.17 אך לא מומלץ לחופשה בגין חו"ד אלמ"ב. בהמשך שולב בטיפול במחלקות טיפוליות בכלא חרמון מחלקת גמילה אך נפלט מהטיפול לאחר 9 חודשי טיפול. כעת בכלא כרמל שולב במחלקה טיפולית נוספת. העותר מפרט במסגרת העתירה את הרקע ליחסיו עם אשתו ולניתוק הקשר עם אשתו וילדיו. העותר טוען כי עבירת האלמ"ב בוצעה בשנת 2010, לא נגזר עליו מאסר בפועל בגין עבירה זו והוא המשיך לקיים זוגיות עם אשתו ואף נולדו להם ילדים מאז ההרשעה וקיימו ביקורי התייחדות וביקורים רגילים המעידים על הפחתת מסוכנותו. נטען כי בחו"ד ועדת אלמ"ב לא נלקחו שיקולים אלה בחשבון עת קבעה הוועדה כי העותר לא מומלץ לחופשות או שחרור מוקדם. נטען כי העותר אינו בקשר יותר עם אם ילדיו וכי היא מתגוררת בדרום כאשר הוא מבקש לצאת לחופשות בצפון. נטען כי לא נשקפת כל סכנה לפרודתו ולכן יש לבחון מחדש את מסוכנותו ולבחון את הוצאתו לחופשה בצפון.

המשיבים טוענים כי מאחר שהעותר מרצה מאסר בגין עבירת אלימות כלפי בת זוגתו אופי העבירה מחייב קיום דיון במסגרת ועדת אלימות מחוזית. ועדת האלימות דנה בעניינו בשתי הזדמנויות והתרשמה מאסיר בעל דפוסים עברייניים והתמכרותיים מובהקים אשר זקוק להמשך העמקה בתחום ההתמכרות ולהמשך טיפול בתחום האלימות האינטימית, זאת בטרם ניתן יהיה לצפות להפחתה במסוכנות. כן נטען כי לאור פקודה מס' 54.03.** העותר מוגדר כאסיר אלמ"ב גם במאסרו זה ולכן הוועדה חייבת לתת המלצותיה. המשיבים הגישו לביהמ"ש מענה לעתירה מטעם ועדת האלמ"ב וכן חוות דעת של גורמי הטיפול בכלא חרמון. נטען כי ניתן לראות שהוועדה התייחסה למכלול הנתונים בעניינו של העותר ולא רק לעובדה שהורשע בעבירת אלמ"ב משנת 2010, אלא גם להגעת אשתו בעבר להתייחדויות וביקורים רגילים. כן התייחסה הוועדה לבעיית התמכרותו של העותר ולתיק הפתוח מיולי 2017 בו חשוד העותר בעבירות אלמ"ב, תיק שנמצא כעת בבירור ביחידת התביעות המשטרית שבטבריה. עוד התייחסה הוועדה בחלק החסוי גם לעניין המרחק. המשיבים מדגישים כי העדר הקשר בין העותר לאשתו אינו מעיד על הפחתת מסוכנות כמפורט על ידי גורמי הטיפול. צוין כי לגבי מצב הטיפול בבעיית ההתמכרות של העותר השתלבותו בטיפול עודנה ראשונית. נטען כי העותר לא הצביע על פגם שנפל בהמלצת הוועדה שהיא הגורם המקצועי ועל כן יש לדחות את העתירה. דיון ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוגש לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העתירה, שכן לא מצאתי כי נפל בהתנהלות המשיב פגם המצדיק התערבות. בגזר הדין שבגינו מרצה העותר את מאסרו הנוכחי הופעל מאסר על תנאי שניתן בגין עבירות אלמ"ב ולכן העותר מוגדר כאסיר אלמ"ב. גם בהתאם לפקודת נציבות מס' 54.03.** יש מקום כי ועדת אלמ"ב תעריך מסוכנותו מהחומר שהוגש לביהמ"ש עולה כי ועדת אלמ"ב התייחסה לטענות העותר בדבר היות עבירת האלמ"ב ישנה משנת 2010 ובדבר המשך הזוגיות עם אשתו וביקורי ההתייחדויות שהתקיימו עמה עד להפסקתם. הוועדה הייתה מודעת לכך שהעותר הוגדר כאסיר אלמ"ב בשל מאסר מותנה שהופעל מהרשעה קודמת ובמהלך מאסרו עבר טיפול בתחומים שונים ואף החל טיפול בהתמכרויות במחלקה טיפולית. כן נלקחו בחשבון יחסו לעבירת האלימות כלפי בת הזוג, תובנתו או אי תובנתו לדפוסים האלימים שבו ונזקקותו לטיפול בתחום האלימות האינטימית. ועדת האלמ"ב ביססה את הערכת המסוכנות על מכלול הנתונים שעמדו בפניה. לא ניתן לומר כי היו נתונים עובדתיים או שיקולים רלוונטיים שלא נשקלו על ידי הוועדה. בנסיבות העניין, לא מצאתי פגם המצדיק התערבות בהערכת המסוכנות שנקבעה ע"י ועדת האלמ"ב. כפועל יוצא מהאמור לא מצאתי גם כי נפל פגם בהחלטה שלא להמליץ על יציאתו של העותר לחופשות לעת הזו. עם זאת אדגיש כי ככל שסבור העותר שלא כל העובדות העדכניות בנוגע למצבו הובאו בפני ועדת האלמ"ב כי פתוחה בפניו הדרך לפנות לוועדת האלמ"ב לבחון שוב את חוות דעתה ולהעביר לגורמי ועדת האלמ"ב את אותם נתונים עובדתיים שלטענתו היו לסרים בפניה. ככל שתוגש לוועדת האלמ"ב בקשה שכזו, ויוצגו בפניה נתונים חדשים, שלא היו בידעת הוועדה בעבר, חזקה כי עניינו של האסיר יבחן שוב. בכפוף לאמור, ותוך שאדגיש כי בנסיבות כפי שנבחנו ע"י כל גורמי המקצוע לא נפל פגם בהחלטות, כפי שהתקבלו, העתירה נדחית. המזכירות תעביר עותק החלטה זו לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס. ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ח, 11 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.